

Great Seal of the United States : ตราประทับของสหรัฐอเมริกา

ตราประทับของสหรัฐอเมริกา เป็นตราที่ใช้ประทับรับรองลายมือชื่อประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา ในเอกสารสำคัญที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ และเป็นตราแผ่นดินที่นำไปใช้ในเอกสารทางการ ธนบัตร เหรียญกษาปณ์ ตราไปรษณียากร หนังสือเดินทาง อนุสาวรีย์ สัญลักษณ์ต่าง ๆ บนตราประทับสะท้อนให้เห็นความเชื่อของคณะผู้ก่อตั้งประเทศ (Founding Fathers) ตลอดจนค่านิยมและอริปไตยของชาติที่เพิ่งเกิดใหม่แห่งนี้

เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๗๗๖ สภาแห่งภาคพื้นทวีป (Continental Congress)* ได้แต่งตั้งคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วย เบนจามิน แฟรงกลิน (Benjamin Franklin)* จอห์น แอดัมส์ (John Adams)* และทอมัส เจฟเฟอร์สัน (Thomas Jefferson)* ให้ทำหน้าที่รับผิดชอบการออกแบบตราประทับของสหรัฐอเมริกา โดยมีซิลปินชือ ปีแอร์ ยูจีน ดู ซิมิตีแยร์ (Pierre Eugene Du Simitiere) เป็นผู้ช่วย แบบของตราประทับที่คณะกรรมการชุดนี้ส่งให้สภาแห่งภาคพื้นทวีปพิจารณาเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคมปีเดียวกันนั้น ไม่ได้รับความเห็นชอบ หลังจากนั้น ๔ ปีจึงมีการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ค.ศ. ๑๗๘๐ ประกอบด้วยเจมส์ โลเวลล์ (James Lovell) จอห์น มอริน สกอตต์ (John Morin Scott) และวิลเลียม เชอร์ชิลล์ ฮิวสตัน (William Churchill Houston) แบบตราประทับที่คณะกรรมการชุดนี้ส่งให้สภาพิจารณาเมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคมปีเดียวกันนั้น ไม่ได้รับความเห็นชอบจากสภาอีกแม้จะได้รับความช่วยเหลือทางด้านศิลปะจากฟรานซิส ฮอปกินสัน (Francis Hopkinson) ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้ที่ได้ลงนามในคำประกาศอิสรภาพของสหรัฐอเมริกา (Declaration of Independence)* และยังเชื่อกันว่าเป็นผู้ออกแบบธงชาติสหรัฐอเมริกา (Flag of the United States)* ผืนแรกที่ได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการจากสภาแห่งภาคพื้นทวีปเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ค.ศ. ๑๗๗๗

ต่อมาอีก ๒ ปี เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๗๘๒ หลังจากสหรัฐอเมริกากับอังกฤษเจรจาสันติภาพกันที่กรุงปารีสเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายนปีเดียวกัน สภาแห่งสหรัฐ (United States in Congress Assembly) ซึ่งทำหน้าที่ต่อจากสภาภาคพื้นทวีปก็ได้แต่งตั้งคณะกรรมการชุดที่ ๓ ประกอบด้วยอาร์เทอร์ มิดเดิลตัน (Arthur Middleton) จอห์น รุตเลดจ์ (John Rutledge) และอีไลอัส บูดิโนต์ (Elias Boudinot) เนื่องจากสหรัฐอเมริกามีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องมิตราประทับเพื่อใช้รับรองลายมือชื่อของผู้มีอำนาจลงนามในสนธิสัญญาสันติภาพ รวมทั้งตราแผ่นดินเพื่อใช้เป็นเครื่องยืนยันถึงความเป็นเอกราชของตน คณะกรรมการชุดนี้มีวิลเลียม บาร์ตัน (William Barton) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านตราประจำตระกูล เป็นผู้ช่วย

แบบตราประทับที่คณะกรรมการชุดนี้เสนอยังคงไม่ได้รับความเห็นชอบจากสมาชิกแห่งสหรัฐเช่นเดียวกับแบบของคณะกรรมการ ๒ ชุดแรก ชาลส์ ทอมสัน (Charles Thomson) เลขาธิการของสมาชิกแห่งสหรัฐ (Secretary of the United States in Congress) จึงได้นำจุดเด่นของแบบตราประทับที่คณะกรรมการทั้ง ๓ ชุดเสนอไว้ในรายงานมารวมกันเข้า จากนั้นก็ส่งกลับไปให้บาร์ตันช่วยพิจารณา บาร์ตันแสดงความเห็นให้แก้ไขแถบสีขาวสลับแดงบนโล่ตรงหน้าอกของนกอินทรีให้อยู่ในแนวตั้ง ต่อมาในวันที่ ๒๐ มิถุนายน ค.ศ. ๑๗๘๒ ทอมสันจึงส่งคำอธิบายขององค์ประกอบของรูปบนตราประทับไปให้สภาพิจารณา โดยมีได้ส่งรูปที่เขาเขียนไว้ไปด้วย ครั้งนี้สมาชิกแห่งสหรัฐให้ความเห็นชอบในวันเดียวกันนั้น จึงมีการนำรูปเฉพาะด้านหน้าของแบบไปทำเป็นตราประทับ

ทอมสันใช้ตราประทับของสหรัฐอเมริกาเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ค.ศ. ๑๗๘๒ โดยใช้ประทับรับรองลายมือชื่อของประธานาธิบดีจอร์จ วอชิงตัน (George Washington ค.ศ. ๑๗๘๕-๑๗๙๗)* ในฐานะที่เป็นผู้มีอำนาจในการเจรจาแลกเปลี่ยนนักโทษ ทอมสันดูแลตราประทับอันนี้จนรัฐบาลใหม่ของสหรัฐอเมริกาได้รับการสถาปนาตามรัฐธรรมนูญเมื่อ ค.ศ. ๑๗๘๘ จึงได้มอบให้ทอมัส เจฟเฟอร์สันซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศในสมัยนั้นเป็นผู้ดูแลต่อไป เจฟเฟอร์สันและรัฐมนตรีว่าการต่างประเทศคนต่อ ๆ มา จึงมีหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการประทับตราดังกล่าวเพื่อรับรองลายมือชื่อของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาบนเอกสารสำคัญที่เป็นเรื่องระหว่างประเทศเรื่อยมา

ตราประทับของสหรัฐอเมริกามีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ ๒.๒๕ นิ้ว จนถึงปัจจุบันมีการทำตราประทับของสหรัฐอเมริกาทั้งหมด ๗ อัน เพื่อใช้แทนอันเก่าที่ชำรุด ตราประทับทุกอันมีองค์ประกอบทุกอย่างตามที่ทอมสันเขียนบรรยายไว้ แม้รายละเอียดของรูปจะต่างกันบ้าง ทั้งนี้หากพิจารณาจากตราประทับอันปัจจุบันจะเห็นได้ว่าด้านหน้าของตราประทับมีรูปนกอินทรีหัวขาว (American bald eagle) กำลังกางปีกซึ่งแสดงถึงแสนยานุภาพ ที่ปากนกคาบมีวนกระดาศมีคำขวัญประจำชาติเป็นภาษาละตินว่า “E PUBLICUS UNUM” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “out of many, one” สื่อความหมายว่าจากความหลากหลายมารวมกันเข้าเป็นหนึ่งเดียว ในกรงเล็บซ้ายของนกอินทรีมีลูกธนู ๑๓ ดอกเป็นสัญลักษณ์ของสงคราม ส่วนกรงเล็บขวามีห่อมะกอกเทศเป็นสัญลักษณ์ของสันติภาพ ห่อมะกอกเทศดังกล่าวมีใบ ๑๓ ใบและลูกมะกอกเทศ ๑๓ ลูก หน้าของนกอินทรีซึ่งหันไปทางห่อมะกอกเทศสื่อความหมายว่าสหรัฐอเมริกานิยมสันติภาพมากกว่าสงคราม แต่พร้อมที่จะทำสงครามเพื่อปกป้องประเทศชาติ

ที่หน้าอกของนกอินทรีมีโล่ตกแต่งด้วยแถบสีขาวสลับแดงทั้งหมด ๑๓ แถบ สีขาวของแถบใช้เป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ของประเทศที่เพิ่งเกิดใหม่แห่งนี้ ในขณะที่สีแดงใช้เป็น

สัญลักษณ์ของความทรหดอดทนและความกล้าหาญ เหนือแถบทั้ง ๑๓ มีแถบแนวนอนสีน้ำเงินซึ่งใช้แทนประธานาธิบดีและสมาชิกรัฐสภาแห่งสหรัฐ ในขณะที่สีน้ำเงินใช้เป็นสัญลักษณ์ของความไม่ประมาท ความอดุสาหะ และความยุติธรรม การที่แถบสีขาวสลับแดงทั้ง ๑๓ แถบอยู่ข้างใต้และกลายเป็นฐานให้กับแถบสีน้ำเงิน สื่อความหมายว่ารัฐเริ่มแรกทั้ง ๑๓ แห่งที่มารวมกันเข้าเป็นประเทศสหรัฐอเมริกาสนับสนุนคำจูนประธานาธิบดีและสมาชิกรัฐสภาแห่งสหรัฐ นอกจากนี้ โล้ดังกล่าวซึ่งตกแต่งด้วยแถบสีขาวสีแดง และสีน้ำเงิน ยังสื่อความหมายถึงธงชาติสหรัฐอเมริกาด้วย ที่ด้านข้างของโล้ไม่มีสัตว์ในจินตนาการประกอบโล้ไว้ตามธรรมเนียมของการทำตราแผ่นดินหรือตราประจำตระกูลที่ถือปฏิบัติกันทั่วไปในยุโรป ทั้งนี้ทอมสันต้องการสื่อว่าสหรัฐอเมริกาควรจะมีแต่คุณธรรมของตนเท่านั้น

เหนือหัวนกมีกลุ่มดาวสีขาว ๑๓ ดวงอยู่บนพื้นสีน้ำเงินซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของจักรวรรพมาตั้งแต่สมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา เนื่องจากเป็นสีของท้องฟ้ายามที่ไร้เมฆหมอก สื่อความหมายว่าจักรวรรพเผยตัวออกมาหลังจากเมฆหมอกหมดไป มีรัศมีฉายมาจากกลุ่มดาวดังกล่าวบอกถึงความรุ่งโรจน์ ความเจิดจ้าของรัศมีขับเมฆหมอก (ซึ่งอยู่ในรูปของวงกลมเล็ก ๆ) ให้ไปรวมกันอยู่รอบนอก เห็นได้ว่าแม้ดาวแต่ละดวงจะมี ๕ แฉก แต่ดาวทั้งกลุ่มเรียงตัวกันเป็นรูปดาว ๖ แฉก ซึ่งเรียกกันว่า ดาวแห่งเดวิด (Star of David) อันเป็นสัญลักษณ์สำคัญของชาวยิว นักประวัติศาสตร์บางคนสันนิษฐานว่าผู้ออกแบบต้องการใช้ดาวแห่งเดวิดเป็นเครื่องรำลึกถึงเฮม โซโลมอน (Haym Solomon) พ่อค้าและนายธนาคารชาวยิวผู้มีฐานะมั่งคั่งและเป็นผู้ให้เงินสนับสนุนการปฏิวัติของชาวอเมริกัน (American Revolution ค.ศ. ๑๗๗๕-๑๗๘๓)* นอกจากนี้ยังเล่ากันว่าโซโลมอนมีส่วนในการออกแบบตราประทับของสหรัฐอเมริกาด้วย

ด้านหลังของตราประทับเป็นรูปพีระมิดแบบขั้นบันไดซึ่งยังสร้างไม่เสร็จโดยสร้างไปได้เพียง ๑๓ ขั้น ทั้งนี้ทอมสันอธิบายไว้ว่าพีระมิดเป็นสัญลักษณ์ของพลังและความอดทน เหนือพีระมิดมีดวงดาอยู่ในสามเหลี่ยมด้านเท่าซึ่งมีรังสีกระจายออกมาโดยรอบ อันเป็นสัญลักษณ์ของดวงเนตรแห่งพระเป็นเจ้าผู้ทรงรู้แจ้ง (Eye of Providence) และตรีเอกภาพ (Trinity) ที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา ที่ฐานพีระมิดมีเลขโรมันระบุ ค.ศ. ๑๗๗๖ เหนือดวงดามีข้อความภาษาละตินว่า “ANNUIT COEPTIS” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Providence has Favored Our Undertakings” มีความหมายว่าพระเป็นเจ้าทรงเห็นชอบกับการกระทำของพวกเรา สำหรับข้างใต้พีระมิดมีวลีภาษาละตินว่า “NOVUS ORDO SECLORUM” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “New Order of the Ages” สื่อความหมายว่า ค.ศ. ๑๗๗๖ อันเป็นปีที่ชาวอเมริกันประกาศเอกราช เป็นจุดเริ่มต้นแห่งยุคใหม่ของชาวอเมริกัน รูปบนด้านหลังของตราประทับที่บาร์ตันออกแบบมีการนำไปใช้อย่างแพร่หลาย

ตามที่ต่าง ๆ อาทิ ด้านหลังของธนบัตรมูลค่า ๑ ดอลลาร์สหรัฐ โดยใช้กับรูปด้านหน้าของตราประทับตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๓๕

ตราประทับของสหรัฐอเมริกาอันที่ใช้ในปัจจุบันจัดแสดงอยู่ที่ห้องนิทรรศการ (Exhibit Hall) ของกระทรวงการต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ของกระทรวงจะนำตราดังกล่าวไปประทับบนเอกสารหลังจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศลงนามในเอกสารคู่กับประธานาธิบดีแล้ว สำหรับตราประทับอันที่มีได้ใช้งานแล้วจัดแสดงอยู่ที่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ (National Archives) กรุงวอชิงตัน ดี.ซี.

(กุลวดี มกรภิรมย์)